

רשומות

קובץ התקנות

7 באוגוסט 1969

2429

כ"ג באב תשכ"ט

עמוד

1944	תקנות השיפוט הצבאי (תנאים, נסיבות ואופן לשימוש בדרגה צבאית של מי שאינו חייל), תשכ"ט—1969
1945	תקנות מס רכוש וקרן פיצויים (תשלום פיצויים) (נזקי מלחמה ונזק עקיף) (תיקון מס' 2), תשכ"ט—1969
1945	תקנות מס הכנסה (פטור והנחות ממס על הכנסות בשטחי התיישבות חדשה ובשטחי פיתוח) (תיקון), תשכ"ט—1969
1946	תקנות הביטוח הלאומי (הוראות מיוחדות בדבר תשלום דמי ביטוח) (תיקון), תשכ"ט—1969
1947	תקנות הביטוח הלאומי (אימהות) (תיקון מס' 2), תשכ"ט—1969
1948	תקנות הפיקוח על יצוא אתרוגים (תיקון), תשכ"ט—1969
1949	תקנות רשות השידור (סידור סרטים עלילתיים), תשכ"ט—1969
1949	תקנות בריאות העם (איסור אריות מזון במכילים מסויימים), תשכ"ט—1969
1950	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (התקנת תנורי הסקה דירתיים), תשכ"ט—1969
1950	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירים מקסימליים לחמרי דלק) (תיקון מס' 2), תשכ"ט—1969
1951	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסדר ההובלה והשיווק של פירות), תשכ"ט—1969
1953	צו יצוא (סחורות מותרות ביצוא ללא רשיון מיוחד) (תיקון מס' 3), תשכ"ט—1969
1953	אכרות הפיקוח על מצרכים ושירותים (התקנת תנורי הסקה דירתיים והחזקתם), תשכ"ט—1969
1954	כללי המועצה לייצור ולשיווק של ירקות (גידול תפוחי-אדמה בעונת הסתיו 1969), תשכ"ט—1969
1954	כללי המועצה לייצור ולשיווק של ירקות (גידול ירקות בעונת הסתיו 1969), תשכ"ט—1969

מדור לשלטון מקומי

1956	צו התכנון והבניה (השומרון), תשכ"ט—1969
1959	חוק עזר לירושלים (פיקוח על כלבים) (תיקון), תשכ"ט—1969
1959	חוק עזר לאופקים (שחיטת עופות) (תיקון), תשכ"ט—1969
1960	חוק עזר לבאר-טוביה (היטל ניקוז) (תיקון), תשכ"ט—1969
1960	חוק עזר למזכרת-ביתיה (אספקת מים) (תיקון), תשכ"ט—1969
1962	חוק עזר לשבי-ציון (העמדת רכב וחנייתו), תשכ"ט—1969
1966	צו המועצות המקומיות (א) (תיקון מס' 2) — תיקון טעות

תיקון טעות דפוס

חוק השיפוט הצבאי, תשט"ו—1955

תקנות בדבר התנאים, הנסיבות והאופן שבהם מותר להשתמש בציון דרגה צבאית

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 518 א' ו-542 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו—1955,¹ ובאישור ועדת החוק והבטחון של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

היתר לשימוש
בציון דרגה
צבאית

1. מותר להשתמש בציון דרגתו הצבאית של מי שאינו חייל כמשמעותו בסעיף 1 לחוק, אם נתקיימו כל התנאים האלה:

(1) (א) אם השימוש בציון הדרגה נעשה בכתב — הוספו לאחר הדרגה

האותיות "מיל" בסוגריים, כאשר בעל הדרגה נמנה עם כוחות המילואים של הצבא, או האות "ד" בסוגריים, כאשר בעל הדרגה אינו נמנה כך; נעשה השימוש על ידי מי שאינו בעצמו בעל הדרגה, די בכך אם הוסיף לאחר הדרגה את האותיות "מיל" בסוגריים או את האות "ד" בסוגריים;

(ב) אם השימוש בציון הדרגה נעשה בעל פה — הוספה לאחר הדרגה המלה "במילואים", כאשר בעל הדרגה נמנה עם כוחות המילואים של הצבא, או המלה "בדימוס", כאשר בעל הדרגה אינו נמנה כך; נעשה השימוש על ידי מי שאינו בעצמו בעל הדרגה, די בכך אם הוסיף לאחר הדרגה את המלה "במילואים" או את המלה "בדימוס";

(ג) אם השימוש בדרגה נעשה בשפה לועזית — הוסף לאחר הדרגה כינוי באותה שפה שמובנו כאמור בפסקאות (א) ו-(ב);

(2) המשתמש אינו מתכוון, בנסיבות הענין, לפגוע בשמו הטוב של הצבא או בכבוד הצבא;

(3) אין בשימוש בציון הדרגה משום פרסומת לבעל הדרגה אגב ניהול עסק או עבודה במקצוע ואין נפקא מינה עם העסק או העבודה במקצוע מתנהלים על ידיו עצמו או מטעמו של אחר;

(4) השימוש בציון הדרגה אינו נעשה בקשר לפעילות ציבורית בעלת אופי מפלגתי של בעל הדרגה.

ציון דרגה
צבאית במילוי
תפקיד בצבא

2. מותר להשתמש בציון הדרגה הצבאית של מי שאינו חייל כמשמעותו בסעיף 1 לחוק, כאשר השימוש בציון דרגה נעשה על ידי חייל במילוי תפקידו, בכתב או בפניה בעל-פה, אל מי שנמנה עם כוחות המילואים של הצבא, והוא אף אם לא נתמלאו התנאים שבתקנה 1 (1).

צו איסור
ציון דרגה
צבאית

3. (א) על אף האמור בתקנה 1 רשאי ראש אגף כוח אדם במטה הכללי של הצבא, בצו, לאסור על אדם פלוני להשתמש, בדרך כלל או בנסיבות מסוימות, בציון הדרגה שהוענקה לו על פי פקודות הצבא, אם הוא סבור כי השימוש בציון הדרגה עלול לגרום נזק לצבא.

(ב) צו לפי תקנה זו יהיה אישי והוא ייכנס לתוקף ממועד בו הגיע לידיעת בעל הדרגה, זולת אם נקבע בצו מועד מאוחר יותר לכניסתו לתוקף.

(ג) מי שרואה את עצמו נפגע על ידי צו לפי תקנה זו רשאי לערור עליו לפני שר

הבטחון.

¹ ס"ח תשט"ו, עמ' 171.

4. תחליטתן של תקנות אלה ביום י"ז באב תשכ"ט (1 באוגוסט 1969). תחילה

5. לתקנות אלה ייקרא "תקנות השיפוט הצבאי (תנאים, נסיבות ואופן לשימוש בדרגה צבאית של מי שאינו חייל), תשכ"ט—1969". השם

ט"ו באב תשכ"ט (30 ביולי 1969) משה דייך
(חמ 731402) שר הבטחון

חוק מס רכוש וקרן פיצויים, תשכ"א—1961

תקנות בדבר תשלום פיצויי נזקי מלחמה ונזק עקיף

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 36 (א) ו-65 לחוק מס רכוש וקרן פיצויים, תשכ"א—1961¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 4 לתקנות מס רכוש וקרן פיצויים (תשלום פיצויים) (נזקי מלחמה ונזק עקיף), תשכ"ז—1967², הקטע "שעיקר פעולתו בקווים בין-לאומיים" — יימחק.

2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות מס רכוש וקרן פיצויים (תשלום פיצויים) (נזקי מלחמה ונזק עקיף) (תיקון מס' 2)", תשכ"ט—1969". השם

י"ד באב תשכ"ט (29 ביולי 1969) ז א ב ש ר ף
(חמ 7200) שר האוצר

¹ ס"ח תשכ"א, עמ' 100; תשכ"ט, עמ' 86.
² ק"ת תשכ"ז, עמ' 2335; תשכ"ט, עמ' 803.

פקודת מס הכנסה

תקנות בדבר פטור והנחות ממס על הכנסה בשטחי התיישבות חדשה ובשטחי פיתוח

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 11 ו-243 לפקודת מס הכנסה¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתוספת הראשונה לתקנות מס הכנסה (פטור והנחות ממס על הכנסות בשטחי התיישבות חדשה ובשטחי פיתוח), תשכ"א—1961² —

(1) במקום המלים והמספרים מתחת לכותרות "חודש" ו"שנה" שלצד שמות הישובים המפורטים להלן, יבוא:

שם הישוב	מועד הקמת הישוב	
	חודש	שנה
אדמית	"אוקטובר	1967
יטבתה	אפריל	1962
מרגליות	אוקטובר	"1958

(2) אחרי הישוב "שרשרת" יבוא "שתולה אוקטובר 1969".

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, תשכ"א, עמ' 120; ס"ח תשכ"ח, עמ' 171.
² ק"ת תשכ"א, עמ' 1726; ק"ת תשכ"ח, עמ' 2334.

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות מס הכנסה (פטור והנחות ממס על הכנסות בשטחי התיישבות חדשה ובשטחי פיתוח) (תיקון), תשכ״ט—1969“.

ז א ב ש ר ף
שר האוצר

ט״ו באב תשכ״ט (30 ביולי 1969)
(חמ 723110)

חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ״ח—1968

תקנות בדבר תשלום דמי-ביטוח במקרים מיוחדים

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 186 ו-242 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ״ח—1968¹, אני מתקין תקנות אלה:

תיקון תקנה 8

1. בתקנה 8 לתקנות הביטוח הלאומי (הוראות מיוחדות בדבר תשלום דמי-ביטוח), תשי״ח—1957² (להלן — התקנות העיקריות), בסוף פסקה (1) יבוא „ובלבד שתקופת שתי שנות הכספים לא יחולו לפני י״א בניסן תשכ״ו (1 באפריל 1966)“.

החלפת
תקנה 12

2. במקום תקנה 12 לתקנות העיקריות יבוא:

12ה. (א) מבוטחים בני-זוג, העוסקים שלא כעובדים במפעל או בעסק של שניהם, או של אחד מהם והכנסתם מעיסוקם במפעל או בעסק ממנה משתלמים דמי-ביטוח לפי סעיף 164 לחוק (להלן — ההכנסה מהעסק) נקבעה על-פי שומה משותפת או שומת יחיד, או שומה של כל בן זוג בנפרד כאשר אחד מהם עובד שכיר (להלן — שומה נפרדת), תחולק ההכנסה מהעסק לגבי שנת כספים פלונית לפי שיעור החלוקה עליה הצהירו למוסד בני-הזוג או אחד מהם, ובלבד —

(1) שההצהרה הוגשה לפני 15 באפריל של אותה שנת כספים;

(2) שהיא הוגשה לפני קרות המקרה המזכה לגימלה;

(3) שעל אף האמור בהצהרה —

(א) אם השומה היא משותפת או שומת יחיד — לא תיחשב הכנסת אחד מהם מהעסק בשיעור הפחות משליש ההכנסה מהעסק;

(ב) אם השומה נפרדת — לא יעלה חלקו מהכנסה מהעסק של בן-הזוג שהוא עובד שכיר על שליש מההכנסה מהעסק.

(ב) בכפוף לתקנת משנה (א) — הגישו בני-הזוג או אחד מהם הצהרה כאמור, ישלמו דמי-ביטוח לפי שיעור החלוקה שבהצהרה לגבי אותה שנת כספים וכל שנת כספים שלאחריה, זולת אם הצהירו אחרת באחת השנים הבאות.

¹ ס״ח 530, תשכ״ח, עמ' 108.

² ק״ת 739, תשי״ח, עמ' 66; ק״ת 2168, תשכ״ח, עמ' 618; ק״ת 1861, תשכ״ו, עמ' 1644.

(ג) לא הוגשה הצהרה תוך המועד האמור בתקנת משנה (א) או
 נחלקו הצהרות-בני-הזוג, תחושב ההכנסה מהעסק לגבי כל בן-זוג כך:
 (1) קיימת שומה משותפת או שומת-יחיד — שני שלישים
 לגבי הבעל ושליש לגבי האשה;
 (2) קיימת שומה נפרדת — שני שלישים לגבי בן-הזוג שאינו
 עובד שכיר ושליש לגבי בן-הזוג שהוא עובד שכיר.

(ד) על אף האמור במקום אחר בתקנה זו, אם היה אחד מבני-הזוג
 כאמור זכאי לקיצבת זקנה, ימשיכו בני-הזוג לשלם את דמי-הביטוח
 באותו שיעור החלוקה של ההכנסה מהעסק שלפיו חושבו דמי-הביטוח
 לשנת הכספים שקדמה לשנה בה נוצרה הזכאות לקיצבת זקנה.

(ה) נוצרה זכאות לקיצבת זקנה עקב חישוב ההכנסה מהעסק לפי
 תקנה 12 כפי שהיתה, בתוקף ערב תחילתן של תקנות הביטוח הלאומי
 (הוראות מיוחדות בדבר תשלום דמי ביטוח) (תיקון), תשכ"ט—1969 —
 ימשיכו לחשב הכנסות בני-הזוג מהעסק לפי תקנה 12 כפי שהיתה
 בתוקף ערב תחילתן של התקנות האמורות.

3. תחילתן של תקנות אלה ביום י"ג בניסן תשכ"ט (1 באפריל 1969). תחילה

4. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הביטוח הלאומי (הוראות מיוחדות בדבר תשלום דמי
 השם ביטוח) (תיקון), תשכ"ט—1969".

יוסף אלמוגי
 שר העבודה

כ"ב בסיוון תשכ"ט (8 ביוני 1969)
 (חמ 750313)

חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח—1968

תקנות בדבר ביטוח אימהות

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 94 (ד) ו-242 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב],
 תשכ"ח—1968,¹ אני מתקין תקנות אלה:

1. תקנה 6 לתקנות הביטוח הלאומי (אימהות), תשי"ד—1954² — בטלה. ביטול תקנה 6

2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הביטוח הלאומי (אימהות) (תיקון מס' 2),
 השם תשכ"ט—1969".

יוסף אלמוגי
 שר העבודה

ה' באב תשכ"ט (20 ביולי 1969)
 (חמ 75035)

¹ ס"ח 530, תשכ"ח, עמ' 108.
² ק"ח 440, תשי"ד, עמ' 647; ק"ח 2127, תשכ"ח, עמ' 115.

חוק לפיקוח על יצוא הצמח ומוצריו, תשי"ד—1954

תקנות בדבר יצוא אתרוגים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 6 לחוק לפיקוח על יצוא הצמח ומוצריו, תשי"ד—1954, אני מתקין תקנות אלה:

1. במקום תקנה 14 לתקנות הפיקוח על יצוא אתרוגים, תשי"ז—1957² (להלן — התקנות העיקריות), יבוא:

14. (א) לא ייצא אדם אתרוגים, למעט לארצות הברית של אמריקה, אלא אם הגישם לבדיקה למבקר במקום המיועד לכך בתחום נמל או שדה תעופה, או בכל מקום אחר שהורה עליו המנהל, לפני הפלגת כלי השיט או כלי הטיס.

(ב) לא ייצא אדם אתרוגים לארצות הברית של אמריקה, אלא אם הגישם לבדיקה למבקר ולהסגר, לפחות חמישה ימים לפני הפלגת כלי השיט או כלי הטיס, במקום המיועד לכך בתחום נמל או שדה תעופה, או בכל מקום אחר שהורה עליו המנהל.

(ג) מגיש אתרוגים לבדיקה יצרף למשלוח הודעה בכתב חתומה בידו שבה צויינו פרטים נכונים אלה:

- (1) שם היצואן;
- (2) שם מקבל המשלוח ומענו;
- (3) מספר התיבות שבמשלוח ומספר הפרי לסוגיו, במשלוח;
- (4) תאריך הגשת המשלוח לבדיקה.

2. במקום תקנה 15 לתקנות העיקריות יבוא:

15. (א) לאחר שנסתיימה הבדיקה יעשה המבקר אחד מאלה:
(1) יאשר את האתרוגים, כולם או מקצתם, כראויים ליצוא וארוזים כהלכה;

(2) יסרב לאשר את האתרוגים כאמור, ויורה על סיווג מחדש של כל האתרוגים;

(3) יפסול כל אחד מהאתרוגים שהוגשו לו לבדיקה.

(ב) לא ישתמש מבקר בסמכויותיו לפי תקנת משנה (א) אלא אם בדק 100% של הפרי שהוגש לו לבדיקה.

(ג) משלוח שהוגש לבדיקה לא יסולק ממקום הבדיקה לאחר הבדיקה, אלא לפי אישור בכתב מאת המבקר.

3. בתקנה 19 לתקנות העיקריות, בסופה, יבוא "למעט אתרוגים המיוצאים כשי לארצות הברית של אמריקה".

4. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הפיקוח על יצוא אתרוגים (תיקון), תשכ"ט—1969".

חיים גבתי
שר החקלאות

ט' באב תשכ"ט (24 ביולי 1969)
(חמ 73713)

¹ ס"ח 157, תשי"ד, עמ' 137.
² ק"ת 716, תשי"ז, עמ' 1654; ק"ת 816, תשי"ח, עמ' 1717.

חוק רשות השידור, תשכ"ה—1965

תקנות בדבר שידור סרטים

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 44 ו-52 לחוק רשות השידור, תשכ"ה—1965¹, ולאחר התייעצות עם הוועד המנהל ובהמלצתו, אני מתקין תקנות אלה:

שידור סרטים
עלילתיים

1. (א) במסגרת שידורי הטלוויזיה שכלל שעות השידור שלהם יהיה עשרים ושמונה שעות בשבוע ניתן לשדר סרטי קולנוע עלילתיים באורך מלא או סרטי טלוויזיה שהועתקו מהם, אשר סך כל שעות השידור שלהם לא יעלה על שש שעות.

(ב) שעות היממה שבהן ישודרו סרטים כאמור יהיו אחרי השעה שמונה בערב.

2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות רשות השידור (שידור סרטים עלילתיים), תשכ"ט—1969".

השם

ישראל גלילי
שר

ז' באב תשכ"ט (22 ביולי 1969)

¹ ס"ח תשכ"ה, עמ' 106; תשכ"ט, עמ' 20.

פקודת בריאות העם (תקנות בענין צרכי מזון), 1935

תקנות בדבר איסור אריות מזון במיכלים מסויימים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת בריאות העם (תקנות בענין צרכי מזון), 1935¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה, "לשכת בריאות" — לשכת בריאות מחוזית או לשכת בריאות נפתית של משרד הבריאות.

הגדרות

איסור אריות
מזון במיכלים
מסויימים

2. לא יארוז אדם מצרך מזון במיכל מטיפוס 1 או במיכל מטיפוס 2 כאמור בתקן ישראלי 639 אדר א' תשכ"ז (מרס 1967), ולא ימכור אדם מצרך מזון אם נארו במיכל מאחד הטיפוסים האמורים.

3. התקן הנזכר בתקנה 2 הופקד בכל אחת מלשכות הבריאות בארץ וכל אדם רשאי לעיין בו בשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.

הפקדת התקן

4. לתקנות אלה ייקרא "תקנות בריאות העם (איסור אריות מזון במיכלים מסויימים), תשכ"ט—1969".

השם

רפאל גז'בין
המנהל הכללי של משרד הבריאות

נתאשר.
י' באב תשכ"ט (25 ביולי 1969)
(חמ 773502)

ישראל ברזילי
שר הבריאות

¹ ע"ר 1935, תוס' 1 מס' 496, עמ' 53.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

צו בדבר התקנת תנורי הסקה דירתיים

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5, 15 ו-43 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957, אני מצווה לאמור:

1. בצו זה —
 "תנור", "שירות החזקה" — כמשמעותם באכרזת הפיקוח על מצרכים ושירותים (התקנת תנורי הסקה דירתיים והחזקות), תשכ"ט—1969;¹
 "מוכר" — ספקו של תנור או מתקינו;
 "מנהל" — מנהל חטיבת מתכת, חשמל ואלקטרוניקה במשרד המסחר והתעשייה או מי שהוא הסמך לענין צו זה, כולו או מקצתו;
 "בודק מוסמך" — מי שנתמנה כך על ידי המנהל לענין צו זה.
2. לא יתקין מוכר תנור ולא ירשה לאחר להתקינו אלא בהתאם לדרישות בכתב שקבע המנהל בנוגע לאיכותו של התנור, מקום התקנתו, אופן התקנתו ואופן הפעלתו.
3. לא יפעיל אדם תנור ולא ירשה לאחר להפעילו אלא לאחר שבדק מוסמך אישר בכתב כי התנור ממלא אחרי הדרישות שנקבעו לפי סעיף 2.
4. בקשה לקביעת דרישות לפי סעיף 2 ולמתן אישור לפי סעיף 3 תוגש בכתב למנהל.
5. האמור בצו זה אינו בא לגרוע מכוחו של כל דין אחר.
6. תחילתו של צו זה היא 30 יום לאחר פרסומו ברשומות.
7. לצו זה ייקרא "צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (התקנת תנורי הסקה דירתיים), תשכ"ט—1969".

הנדרות

הנבלות התקנה

הנבלות הפעלה

בקשה לקביעת דרישות ולמתן אישור

שמירת דינים

תחילה

השם

ז א ב ש ר ף

שר המסחר והתעשייה

כ"ז בתמוז תשכ"ט (13 ביולי 1969)

(חמ 740141)

¹ ס"ח תשי"ח, עמ' 24.

² ק"ת תשכ"ט, עמ' 1953.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

צו בדבר מחירים לחמרי דלק

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5 ו-6 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 1 (א) (3) לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירים מקסימיים לחמרי דלק), תשכ"ו—1966,² במקום "לחימום בתי מגורים" יבוא, "לחימום כלשהו בבתי מגורים".
2. לצו זה ייקרא "צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירים מקסימיים לחמרי דלק) (תיקון מס' 2), תשכ"ט—1969".

תיקון סעיף 1

השם

ז א ב ש ר ף

שר האוצר

ו' באב תשכ"ט (21 ביולי 1969)

(חמ 72602)

¹ ס"ח תשי"ח, עמ' 24; תשי"ט, עמ' 92.

² ק"ת תשכ"ו, עמ' 904; תשכ"ח, עמ' 702; תשכ"ט, עמ' 45.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

צו בדבר הסדר ההובלה והשיווק של פירות

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 15.5 ו-37 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957, אני מצווה לאמור:

הגדרות

1. בצו זה —

„פירות“ — תפוח, אגס, חבוש, שזיף, משמש, אפרסק, שקד, רימון, גויאבה, בננה, אבוקדו, גפן, פקאן, תמר, אפרסמון, מנגו, אנונה או שסק;

„סיטונאי“ — העוסק בשיווק פירות לקמעונאי או לתעשיין ויש בידו רשיון על פי צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסחר במזון, ייצור והחסנתו), תשכ"א—1960;²

„תעשיין“ — העוסק בייצור מוצרים מפירות;

„מגדל“ — העוסק בגידול פירות לשם מכירתם;

„מוביל“ — המוביל פירות בתמורה ובלא תמורה;

„רשות מבצעת“ — המועצה לייצור ושיווק של פירות;

„תעודת משלוח“ — תעודה בטופס שאושר על ידי הרשות המבצעת בהתאם להוראות צו זה;

„בית קירור“ — מקום המשמש להחסנת פירות לשם איסומם בקור.

תעודת משלוח

2. לא יוביל אדם פירות אלא אם יש בידו תעודת משלוח לגביהם שכל פרטיה מולאו בהתאם להוראות צו זה.

מותן תעודת משלוח וביטולה

3. מתן תעודת משלוח או סירוב לתתה, קביעת תנאי נתינתה, התלייתה, ביטולה או שינויה מסורים לשיקול דעתה של הרשות המבצעת.

המצאת פנקסי תעודת משלוח

4. (א) הרשות המבצעת תמציא לסיטונאי פנקסי תעודות משלוח על פי דרישתו.
(ב) סיטונאי ימציא למגדל פנקסי תעודת משלוח על פי דרישתו.

מילוי תעודות משלוח

5. (א) מגדל שקיבל מהסיטונאי פנקס תעודות משלוח ימלא כל טופס של תעודת משלוח על כל העתקיו, בפרטים נכונים ומלאים.
(ב) לא יוסיף אדם שום פרט לכתוב בתעודת משלוח, ולא ישנה את הכתוב בה.

שמירת תעודת משלוח

6. המחזיק בתעודות משלוח או בפנקס תעודות משלוח לא יעלימם ולא ישחיתם.

השימוש בתעודות משלוח על ידי מגדל

7. (א) מגדל ימסור למוביל תעודת משלוח במקור ובשני העתקים יחד עם הפירות שאליהם היא מתייחסת.

(ב) מגדל יחתום ויחתים מוביל על תעודת משלוח על המקור ושני ההעתקים האמורים וכן על העתק נוסף שישאיר בידיו כשהוא בלתי נתלש מהפנקס.

(ג) עד יום 1 בפברואר של כל שנה יעביר מגדל לסיטונאי שממנו קיבל את פנקסי תעודות משלוח את כל פנקסי תעודות המשלוח שבידו, לשנה החולפת, לרבות פנקסי תעודות משלוח כשבהם העתקי תעודות משלוח שהוצאו על ידיו.

¹ ס"ח תשי"ח, עמ' 24.

² ק"ת 1082, תשכ"א, עמ' 590.

8. (א) מוביל ימסור את המקור ושני ההעתיקים של תעודות משלוח שבידו, ביחד עם הפירות שאליהם הן מתייחסות, למקבל הפירות כמצויין בתעודת משלוח.
- (ב) למרות האמור בתקנת משנה (א), ימסור המוביל את המקור של תעודת משלוח לנציג הרשות המבצעת במקום קבלת הפירות, אם נמצא במקום קבלת הפירות נציג הרשות המבצעת.
9. מוביל ישא עמו בשעת הובלת פירות את תעודת המשלוח המתייחסת לפירות והוא יציג אותה בפני נציג הרשות המבצעת.
10. (א) לא יקבל אדם פירות ולא יחזיקם אלא אם נמסרה לו תעודת משלוח בגינם, בהתאם להוראות צו זה.
- (ב) סיטונאי או תעשיין או בעל בית קירור (להלן — מקבל הפירות) ידווח לרשות המבצעת על פירות שהובאו אליו ללא תעודת משלוח וינהג לגביהם לפי הוראותיה.
11. (א) מקבל פירות ירשום ביומן בנוסח שנקבע על ידי הרשות המבצעת, מיד עם קבלת כל משלוח של פירות, פרטים הנוגעים למשלוח בציון מספרי תעודות משלוח.
- (ב) היומן יתנהל במקור והעתק; המקור יימסר לרשות המבצעת לפי דרישתה ביחד עם העתקי תעודות משלוח שמספריהם נזכרים ביומן.
- (ג) מקבל הפירות ישמור העתק היומן והעתק תעודות משלוח בידיו למשך 12 חודש מיום קבלת פירות ויצגם בפני נציג הרשות המבצעת עם דרישתו.
12. עד ליום 1 במרס של כל שנה יעביר סיטונאי לרשות המבצעת, לשנה החולפת, את כל העתקי תעודות משלוח שבידו, ביחד עם פנקסי תעודות משלוח שקיבל ממגדל בהתאם להוראות צו זה.
13. לא יוציא אדם פירות מבית קירור אלא אם צורפה אליהם תעודת משלוח בטופס שנקבע על ידי הרשות המבצעת.
14. הוראות צו זה בדבר הסדר ההובלה והשיווק של פירות לא יחולו על מוביל כמות פירות סבירה המיועדת לצריכת יחיד ובני משפחתו בלבד.
15. הוראות צו זה אינן באות לגרוע מכל דין אחר.
16. צו הפיקוח על המזונות (הסדר השיווק של פירות וירקות), תשי"ד—1954³ — בטל.
17. לצו זה ייקרא "צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסדר ההובלה והשיווק של פירות), תשכ"ט—1969".

מסירת תעודות
משלוח על ידי
מוביל

הצגת תעודת
משלוח

איסור על קבלת
פירות ללא
תעודת משלוח

יומן

החזרת תעודות
משלוח לרשות
המבצעת

הוצאת פירות
מבית קירור

מסור

שמירת דינים

ביטול

השם

חיים גבתי
שר החקלאות

כ"ג בתמוז תשכ"ט (9 ביולי 1969)
(חמ 74012)

³ ק"ת 465, תשי"ד, עמ' 1167.

פקודת הסמכויות בענין היבוא, היצוא והמכס (הגנה), 1939

צו בדבר יצוא סחורות ללא רשיון מיוחד

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת הסמכויות בענין היבוא, היצוא והמכס (הגנה),

1939, אני מצווה לאמור:

תיקון סעיף 1

1. בסעיף 1 לצו יצוא (סחורות מותרות ביצוא ללא רשיון מיוחד), תשכ"ב—1962,² במקום פסקה (4) יבוא:

„(4) לגבי הסחורות המפורטות בתוספת השניה הוגש תחילה לגובה המכס אישור בכתב מאת נציג מוסמך של משרד המסחר והתעשיה (להלן — הנציג המוסמך) —

(א) כי הן ראויות ליצוא; או

(ב) כן הן יוצרו במפעל שהייצור השוטף בו נמצא, בהסכמת בעליה, בהשגחת נציג מוסמך.”

2. לצו זה ייקרא „צו יצוא (סחורות מותרות ביצוא ללא רשיון מיוחד) (תיקון מס' 3), תשכ"ט—1969”.

זאב ש רף
שר המסחר והתעשיה

ח' באב תשכ"ט (23 ביולי 1969)
(חמ 740507)

¹ ע"ר 1939, תוס' 1 מס' 968, עמ' 137; ס"ח תשי"ב, עמ' 120.
² ק"ת תשכ"ב, עמ' 1901.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

אכרזה על שירותים בני פיקוח

בתוקף סמכותי לפי סעיף 4 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957,¹

אני מכריז לאמור:

הנדרות

1. באכרזה זו —

„תנור” — תנור הסקה דירתי הניזון בדלק נוזל והמצוייד בארובה לפליטת גזי שריפה, לרבות ארובה כאמור, מיתקן להעברת דלק ממיכל דלק לתנור וכל ציוד הדרוש להפעלת תנור או לפעולתו התקינה, אך למעט מיכל דלק להחסנת דלק מחוץ לבית;
„שירות החזקה” — תיקון כל קלקול בתנור שנגרם בשימוש הרגיל, והחזקת התנור במצב תקין, בתקופה ובתנאים שנקבעו בתעודת אחריות או בכל מסמך אחר שניתן לקונה מטעם ספק התנור או מתקינו.

2. התקנת תנור ושירות החזקה מוכרזים בזה כשירותים בני-פיקוח.

אכרזה על
שירותים בני
פיקוח

3. לאכרזה זו ייקרא „אכרזת הפיקוח על מצרכים ושירותים (התקנת תנורי הסקה דירתיים והחזקתם), תשכ"ט—1969”.

זאב ש רף
שר המסחר והתעשיה

כ"ז בתמוז תשכ"ט (13 ביולי 1969)
(חמ 740141)

¹ ס"ח תשי"ח, עמ' 24

חוק המועצה לייצור ולשיווק של ירקות, תשי"ט—1959

כללים לגידול תפוחי-אדמה בעונת הסתיו 1969

בתוקף סמכותה לפי סעיף 25 לחוק המועצה לייצור ולשיווק של ירקות, תשי"ט—1959¹, מתקינה המועצה לייצור ולשיווק של ירקות (להלן — המועצה) כללים אלה:

1. בכללים אלה —

„עונה“ — תקופה לגידול תפוחי-אדמה;

„סתיו 1969“ — התקופה שבין י"ז באב תשכ"ט (1 באוגוסט 1969) לבין י"ט בחשוון תש"ל (31 באוקטובר 1969);

„לגדל“ — לזרוע, לשתול ולעשות כל פעולה אחרת הקשורה בגידול תפוחי-אדמה.

2. המיכסה הכללית לגידול תפוחי-אדמה בעונת הסתיו 1969 בכל שטחי הארץ היא 24,500 דונם.

3. אלה העקרונות לפיהם ייקבעו המיכסות האישיות:

(1) למבקש לגדל תפוחי-אדמה בעונת הסתיו 1969, תיקבע מיכסת גידול ככל האפשר בשיעור מיכסת הגידול שנקבעה לו לגידול תפוחי-אדמה בעונה המקבילה בשנת 1968, ואם לא גידל אשתדקד תפוחי-אדמה מחמת מחזור זרעים — ככל האפשר בשיעור מיכסת הגידול שנקבעה לו בעונה המקבילה לפני אשתדקד ושלא תעלה על שטח הגידול שגידל בפועל כדין בעונה המקבילה אשתדקד, או בשנה שלפני אשתדקד, לפי הענין;

(2) עודף המיכסה הכללית של תפוחי-אדמה בעונת הסתיו 1969, אשר לא הוקצה על ידי ועדת המיכסות, או שהוכח למועצה כי הוקצה כמיכסה אישית בעונת הסתיו 1969 אך לא בוצע, יוקצה למגדלים שלא גידלו תפוחי-אדמה בעונת הסתיו 1968 שלא מחמת מחזור זרעים, ככל האפשר בגודל מיכסה אישית ליחידת משק באותו אזור; היתה יתרה — תחולק למגדלים שביקשו מיכסה מוגדלת של תפוחי-אדמה, בשיעור יחסי למיכסה שאושרה להם בעונת הסתיו 1969.

4. לכללים אלה ייקרא „כללי המועצה לייצור ולשיווק של ירקות (גידול תפוחי-אדמה בעונת הסתיו 1969)“, תשכ"ט—1969.

יעקב דורון

נתאשר.

יושב ראש המועצה לייצור ולשיווק של ירקות

ה' באב תשכ"ט (20 ביולי 1969)

(חמ 739901)

זאב שרף

משה כרמל

שר המסחר והתעשייה

שר התחבורה

ממלא מקום שר החקלאות

¹ ס"ח תשי"ט, עמ' 222; תשכ"ב, עמ' 31.

חוק המועצה לייצור ולשיווק של ירקות, תשי"ט—1959

כללים לגידול ירקות בעונת הסתיו 1969

בתוקף סמכותה לפי סעיף 25 לחוק המועצה לייצור ולשיווק של ירקות, תשי"ט—

1959¹, מתקינה המועצה לייצור ולשיווק של ירקות (להלן — המועצה) כללים אלה:

¹ ס"ח תשי"ט, עמ' 222; תשכ"ב, עמ' 31.

„עונה“ — תקופה לגידול ירקות;

„סתיו 1969“ — התקופה שבין ו' באב תשכ"ט (21 ביולי 1969) לבין כ"ב בטבת תש"ל (31 בדצמבר 1969);

„ירקות“ — מהמינים עגבניות, מלפפונים וגזר;

„לגדל“ — לזרוע, לשתול ולעשות כל פעולה אחרת הקשורה בגידול ירקות.

מיכסות גידול

2. המיכסות הכלליות לגידול ירקות בעונת סתיו 1969 בכל שטחי הארץ הן כלהלן:

השטח בדונמים	מין הירק
9,500	עגבניות
7,600	מלפפונים
6,650	גזר

עונות משנה

3. המועצה רשאית לפצל את עונת הסתיו 1969 לעונות משנה.

עקרונות
לקביעת
מיכסות

4. אלה העקרונות לפיהם ייקבעו המיכסות האישיות:

(1) למבקש לגדל עגבניות בעונת הסתיו 1969, תיקבע מיכסת גידול ככל האפשר בשיעור מיכסת הגידול שנקבעה לו בעונה המקבילה אשתקד, ואם לא גידל עגבניות אשתקד מחמת מחזור זרעים, תיקבע לו המיכסה ככל האפשר בשיעור מיכסת הגידול שנקבעה לו בעונה המקבילה שלפני אשתקד — בשני המקרים בהפחתה של 2% בקירוב, אבלבד שהמיכסה שנקבעה לו לא תעלה על שטח הגידול שגידל בפועל כדין בעונה המקבילה אשתקד, או בשנה שלפני אשתקד, לפי הענין;

(2) למבקש לגדל ירקות מהמינים מלפפונים או גזר בעונת הסתיו 1969, תיקבע מיכסת גידול של מלפפונים או גזר, ככל האפשר בשיעור מיכסות הגידול שנקבעו לו לגידול ירקות אלה בעונה המקבילה אשתקד, ואם לא גידל מלפפונים או גזר אשתקד מחמת מחזור זרעים — ככל האפשר בשיעור מיכסת הגידול בעונה המקבילה בשנה שלפני אשתקד, שלא תעלה על שטח הגידול שגידל בפועל כדין בעונה המקבילה אשתקד, או בשנה שלפני אשתקד, לפי הענין;

(3) עודף המיכסות הכלליות של ירקות מהמינים עגבניות, מלפפונים או גזר בעונת הסתיו 1969, אשר מיכסות גידולם לא הוקצו על ידי ועדת המיכסות, או שהוכח למועצה כי הוקצו כמיכסות אישיות בעונת הסתיו 1969 אך לא בוצעו, יוקצו למגדלים שלא גידלו ירקות אלה בעונת הסתיו 1968, שלא מחמת מחזור זרעים, ככל האפשר בגודל מיכסה אישית ליחידת משק באותו אזור; היתה יתרה — תחולק למגדלים שביקשו מיכסה מוגדלת של ירקות, בשיעור יחסי למיכסה שאושרה להם בעונת הסתיו 1969.

5. לכללים אלה ייקרא „כללי המועצה לייצור ולשיווק של ירקות (גידול ירקות בעונת הסתיו 1969), תשכ"ט—1969“.

יעקב דורון

נתאשר.

יושב ראש המועצה לייצור ולשיווק של ירקות

ה' באב תשכ"ט (20 ביולי 1969)

(חמ 739901)

ז א ב ש ר ף

מ ש ה כ ר מ ל

שר המסחר והתעשייה

שר התחבורה

ממלא מקום שר החקלאות

מרור לשכטון מקומי

חוק התכנון והבניה, תשכ"ה—1965

צו בדבר תחום מרחב התכנון המקומי השומרון

בתוקף סמכותי לפי סעיף 16 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה—1965¹, ולאחר התייעצות עם המועצה הארצית לתכנון ולבניה, הועדה המחוזית לתכנון ולבניה, מחוז חיפה, והמועצות המקומיות בנימינה, גבעת-עדה, זכרון-יעקב, כרכור ופרדס-חנה, אני מכריז לאמור:

1. תחומי של מרחב התכנון המקומי השומרון הוא כמתואר בתוספת גבולותיו כמסומן בקו כחול בתשריט הערוך בקנה מידה של 1:20,000 והחתום ביום כ"ג בתמוז תשכ"ט (9 ביולי 1969) ביד שר הפנים.
2. העתקים מהתשריט האמור בסעיף 1 מופקדים במשרד הפנים, ירושלים, במשרדי הועדה המחוזית לתכנון ולבניה, חיפה, ובמשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה, השומרון, וכל המעוניין בדבר רשאי לעיין בהם בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.
3. צו תכנון ערים (השומרון), תשכ"ה—1965² — בטל.
4. לצו זה ייקרא „צו התכנון והבניה (השומרון), תשכ"ט—1969“.

תחום מרחב
תכנון מקומי
וגבולותיו

הפקדת העתק
התשריט

ביטול

השם

תוספת

תחום מרחב תכנון מקומי השומרון

בתוספת זו, „גוש“ — גוש רישום קרקע.

תחום מרחב תכנון מקומי השומרון מכיל את הגושים והחלקות המפורטים להלן:

א. בנימינה

הגושים: 10161 עד 10172, 10201 עד 10210, 10214, 10215, 10223, 10224, 11704, 11705, 12080, בשלמותם;
10199 פרט לחלקות 1 עד 24;
10200 פרט לחלקות 5 עד 17;
החלקות 2, 3, 5 בגוש 10220;
החלקות 2, 3, 4, 6, 7, 8 עד 18, 20 בגוש 10221;

החלקות: חלק דרומי מחלקה 5 בגוש 10222 המסומן באות „א“ במפה. חלק מחלקות 1, 4 בגוש 10219 המסומן באות „ג“ במפה והמותחם בקווים הבאים: מנקודה הנמצאת על הגבול המשותף עם גוש 11705 במרחק 284 מטרים צפונית לפינה הדרומית-מזרחית של הגוש, משם לאורך גבול הגוש המזרחי והדרומי עד לנקודה הנמצאת על הגבול המשותף של גוש 10219 עם הגוש 10226 במרחק 182 מטרים מהפינה הדרומית-

¹ ס"ח תשכ"ה, עמ' 307.
² ק"ת תשכ"ה, עמ' 1828.

מזרחית של הגוש, ומשם לכיוון צפוני-מזרחי במרחק 238 מטרים לנקודת המוצא ;
 חלק מחלקה 3 בגוש 10226 המסומן באות „ד“ בתשריט המותחם בקווים הבאים: מנקודה הנמצאת על קו הגבול המשותף של הגוש 10226 עם גוש 10221 במרחק 336 מטרים דרומית לפינה הצפונית-מזרחית של הגוש, מערבה במרחק 150 מטרים בהמשך הכיוון של הקו המפריד בין חלקי קוט 16, 17 בגוש 10221, משם צפונה-מזרחה לנקודה הנמצאת על הגבול המשותף עם גוש 10219 במרחק 182 מטרים מהפינה הצפונית-מזרחית של הגוש ומשם לנקודת המוצא בגוש 10226.

ב. גבעת-עדה

הגושים: 10126 עד 10128, 10130 עד 10138, 12082, 12083, 12098, 12099, 12105.
 החלקות: 2, 4 ואותם החלקים של החלקות 3 ו-8 הגובלים עם החלקות 2 ו-4 בגוש 10129.

ג. זכרון-יעקב

הגושים: 10211 עד 10213, 10225 עד 10230, 11275, 11287, 11288, 11299, 11301 עד 11328, 11335 עד 11340, 11701 עד 11703, 11707 עד 11712, 11721 עד 11725, 12066, 12068, 12069, 12074 בשלמותם ;
 11276 — פרט לחלקות 1, 27, 36 וחלק מחלקות 3, 26 הגובלים בחלקות 1, 27 ;
 11329 — פרט לחלקות 5, 7, 12, 14, 19 וחלק מחלקה 10 (דרך) ;
 11331 — פרט לחלקות 24 עד 26, 35 וחלק מחלקה 27 (דרך) ;
 11332 — פרט לחלקה 1 וחלק מחלקה 10 (דרך) הגובל בחלקה 1 ;
 11333 — פרט לחלקות 2 עד 4, 8 עד 10, וחלק מחלקה 20 הגובל עם חלקות 2 עד 4, 10 וחלק מחלקה 21 (דרך) ;
 11334 — פרט לחלקות 1, 13, 16, 17.
 החלקות: 4, 6, 7, 11, 12, חלק מחלקה 9 כמסומן באות „א“ בתשריט וחלק מחלקה 3 כמסומן באות „ב“ בתשריט בגוש 10195 ;
 23, 24, 26, 27, 87, 88, וחלק מחלקות 69, 70 הגובל בחלקות האמורות. בגוש 10947 ;
 48 עד 55, 57, 58, 63, 66, 68 וחלק מחלקה 56 (דרך) בגוש 10948 ;
 37, 38 בגוש 10952 ;
 16, 9 עד 27, בגוש 11300 ;
 2 עד 31 וחלק מחלקה 1 הגובל בחלקות 5, 8, 9, 11, 14 בגוש 11706.

ד. כרכור

- הגושים: 10072 עד 10075, 10078 בשלמותם;
 10070 — פרט לחלקות 8, 13 עד 24, 27 עד 31;
 10071 — פרט לחלקות 1 עד 6, 41;
 10076 — פרט לחלקות 7 עד 10;
 החלקות: 29 עד 42, 47 עד 50 בגוש 10068;
 1 עד 3, 11 עד 18, 43 בגוש 10069;
 1 עד 3, 8 בגוש 10077;
 4 עד 6, 8 עד 11, 14 עד 27, 57, 58, 61, 62, 64 עד 67 וחלק
 מחלקות 56, 59, 60 בגוש 10079;
 17, 68, 70 בגוש 10080;
 69 בגוש 12225.

ה. פרדס-חנה

- הגושים: 10091, 10093 עד 10097, 10101 עד 10105, 10107 עד 10113,
 10119, 10121, 10123, 10124 בשלמותם;
 10092 — פרט לחלקות 1, 2, 4 עד 6, 7, 10, 13, 14;
 10098 — פרט לחלקות 22 עד 28, 29;
 10099 — פרט לחלקות 29 עד 33, 36 עד 43;
 10100 — פרט לחלקות 33, 110, 116, 138 וחלק מחלקה 49
 (נחל);
 10106 — פרט לחלקות 21 עד 23, 27, 29;
 10118 — פרט לחלקות 1, 2;
 10122 — פרט לחלקות 38, 39 וחלק מהחלקה 37.
 החלקות: 18 עד 32 בגוש 10017;
 7 עד 13, 21 עד 26 וחלק מחלקה 16 הגובל בחלקה 26 בגוש
 10090;
 1 עד 3, 8 עד 11, החלק הצפוני מחלקה 4 שגבולו הדרומי הוא
 המשך הגבול הצפוני של הדרך מס' 26 בגוש 10115, חלק
 מחלקה 30 הגובל בחלקות 1, 10, 11, החלק מחלקה 31 הגובל
 בחלקות 16, 17 בגוש 10112, בגוש 10114;
 38 עד 44 וחלק מחלקה 45 הגובל בחלקות 41, 44 בגוש 10117;
 חלק מחלקה 1 בגוש 10658;
 חלק מחלקה 1 בגוש 10661.

חיים משה שפירא
 שר הפנים

כ"ג בתמוז תשכ"ט (9 ביולי 1969)
 (חמ 765800)

פקודת העיריות

חוק עזר לירושלים בדבר פיקוח על כלבים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250 ו-251 לפקודת העיריות¹, מתקינה מועצת עיריית ירושלים חוק עזר זה:

1. בסעיף 8 לחוק עזר לירושלים (פיקוח על כלבים), תשט"ו—1955², בסעיף קטן (ב), במקום "250 פרוטות" יבוא "חצי לירה".
2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לירושלים (פיקוח על כלבים) (תיקון), תשכ"ט—1969".

טדי קולק
ראש עיריית ירושלים

נתאשר.
י' באב תשכ"ט (25 ביולי 1969)
(חמ 878005)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.
² ק"ת 537, תשט"ו, עמ' 1285.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לאופקים בדבר שחיטת עופות

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית אופקים חוק עזר זה:

1. בסעיף 1 לחוק עזר לאופקים (שחיטת עופות), תשכ"ה—1965², במקום הגדרת "בית שחיטה" יבוא:
"בית שחיטה" — מקום בו שוחטים או מורטים עופות ומוציאים את קרביהם.
2. לחוק עזר ייקרא "חוק עזר לאופקים (שחיטת עופות) (תיקון), תשכ"ט—1969".

משה מייבסקי
ראש המועצה המקומית אופקים

נתאשר.
כ"ג בתמוז תשכ"ט (9 ביולי 1969)
(חמ 811418)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
² ק"ת 1650, תשכ"ה, עמ' 419.

פקודת המועצות המקומיות

חוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות, תשי"ח—1957

חוק עזר לבאר-טוביה בדבר היטל ניקוז

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות¹, סעיף 43 לחוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות, תשי"ח—1957², מתקינה המועצה האזורית באר-טוביה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר לבאר-טוביה (היטל ניקוז), תשכ"ז—1966³, בסעיף 2, במקום „30 אגורות” יבוא „40 אגורות”.

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לבאר-טוביה (היטל ניקוז) (תיקון), תשכ"ט—1969”.

תיקון סעיף 2

השם

אברהם חלפון

נתאשר.

ראש המועצה האזורית באר-טוביה

ה' בסיון תשכ"ט (22 במאי 1969)
(חמ 813006)

חיים גבתי
שר החקלאות

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
² ס"ח 236, תשי"ח, עמ' 4; ס"ח 336, תשכ"א, עמ' 90; ס"ח 423, תשכ"ד, עמ' 76.
³ ק"ת 1955, תשכ"ז, עמ' 359.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר למזכרת-בתיא בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית מזכרת-בתיא חוק עזר זה:

1. בתוספת לחוק עזר למזכרת-בתיא (אספקת מים), תשכ"ח—1967², במקום פריט 7 יבוא:

תיקון התוספת

האגרה המינימלית בלירות	האגרה למ"ק באגורות
------------------------------	-----------------------

7. אגרת מים (סעיף 6) — לחודש —

1) לשימוש ביתי —

30	0.90
	40
	55

ל-10 מ"ק ראשונים

ל-6 מ"ק נוספים

מעל ל-16 מ"ק

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
² ק"ת 2141, תשכ"ח, עמ' 331.

(2) לגינות נוי מעובדות ולמשקי עזר —

- (א) במקום שיש אספקת מים במדידה נפרדת — בהגבלה של 7.5 מ"ק לכל 100 מ"ר או חלק מהם, בין החדשים אפריל—נובמבר 15
- (ב) במקום שאין אספקת מים במדידה נפרדת — בהגבלה של 7.5 מ"ק לכל 100 מ"ר או חלק מהם, בין החדשים אפריל—נובמבר, מעל ל-16 מ"ק 15
- (ג) מעל להגבלה בסעיפי משנה (א) ו-(ב) תיווסף הכמות לפריט 7 (1) לשימוש ביתי.
- (ד) בבתים משותפים עם גינה משותפת התצרוכת הכללית תחולק בין יחידות הדיוור אליהן צמודה הגינה.

(3) לחנויות 50

(4) לבתי מרחץ ולמוסדות 30

(5) לתעשייה ולמלאכה 50

(6) לבניה 60

(7) לחקלאות, לצרכן הכלול ברשיון ההפקה של המועצה —

במסגרת הכמות המוקצבת 10

מעל לכמות המוקצבת 15

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למזכרת-בתייה (אספקת מים) (תיקון), תשכ"ט—1969". השם

נתאשר.

עמנואל הלזר

ז' באב תשכ"ט (22 ביולי 1969)

ראש המועצה המקומית מזכרת-בתייה

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

פקודת התעבורה

חוק עזר לשבי-ציון בדבר העמדת רכב וחנייתו

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, וסעיף 77 לפקודת התעבורה², מתקינה המועצה המקומית שבי-ציון חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

הגדרות

„אוטובוס” — כמשמעות אוטובוס ציבורי המופעל בקווי שירות כאמור בתקנות התעבורה, תשכ”א—1961³;

„מונית” — כמשמעותו בתקנות התעבורה, תשכ”א—1961;

„מפקד המשטרה” — מפקד המחוז הצפוני של משטרת ישראל, לרבות אדם שמפקד המשטרה העביר אליו ואת סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מפקח על התעבורה” — לרבות אדם שהמפקח על התעבורה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מקום חניה” — מקום שהותרה בו חניה לרכב לפי סעיף 2;

„מקום חניה מוסדר” — מקום חניה שנקבע כמקום חניה מוסדר לפי סעיף 3;

„מקום חניה פרטי” — מקום חניה המתנהל על ידי אדם — פרט למועצה — על מנת להפיק רווח;

„המועצה” — המועצה המקומית שבי-ציון;

„פקח” — אדם שנתמנה בכתב על ידי המועצה להיות פקח לענין חוק עזר זה;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„רחוב” — דרך כמשמעותו בפקודת התעבורה, הנמצאת בתחום המועצה, לרבות חלק מרחוב;

„רכב” — כמשמעותו בפקודת התעבורה, למעט אופניים;

„תמרור” — כמשמעותו בחלק ב' לתקנות התעבורה, תשכ”א—1961.

סמכות להסדיר חניית רכב

2. בהסכמת המפקח על התעבורה, ולאחר התייעצות עם מפקד המשטרה, רשאי ראש המועצה לאסור, להגביל ולהסדיר את העמדתו של רכב או סוג מסויים של רכב, לקבוע רחוב או מקום אחר כמקום חניה שבו מותרת החניה לרכב או לסוג מסויים של רכב, וכן לקבוע את הימים, השעות והתקופות שבהם מותרת החניה ואת מספר כלי הרכב המותר בחניה בבת אחת באותו מקום.

3. (א) ראש המועצה רשאי — לאחר התייעצות עם המפקח על התעבורה ועם מפקד המשטרה — לקבוע מקום חניה כמקום חניה מוסדר ולהסדיר את החניה בו על ידי סדרן או באמצעות מכשירים מיכניים.

מקום חניה מוסדר

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ”ה, עמ’ 256.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ’ 173.

³ ק”ת 1128, תשכ”א, עמ’ 1425.

(ב) סודרה החניה על ידי סדרן, חייב אדם המעמיד רכב במקום החניה לציית להוראות הסדרן בכל ענין הקשור בחניה.

(ג) סודרה החניה באמצעות מכשירים מיכניים, חייב אדם המעמיד רכב במקום החניה להעמידו בתוך אחד מהשטחים המסומנים לשם כך והפנויים, מול המכשיר המסונף לאותו שטח, ולהפעיל את המכשיר בהתאם להוראות הכתובות בו.

(ד) הותקנו במקום חניה שלטים, סימנים וכיוצא באלה, חייב אדם המעמיד רכב באותו מקום להעמידו בתוך אחד מהשטחים המסומנים לשם כך בהתאם להוראות שעל שלטים, סימנים וכיוצא באלה.

מקום חניה פרטי
4. (א) לא ינהל אדם מקום חניה פרטי, אלא על פי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.

(ב) הרוצה ברשיון יגיש בקשה לראש המועצה, והוא רשאי לתתו, לבטלו או להתלותו, וכן לקבוע בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.

(ג) תקופת הרשיון לא תעלה על שנה אחת מיום נתינתו.

(ד) משהוחלט לתת רשיון, ישלם המבקש למועצה, לפני קבלתו, אגרה המחושבת לפי שיעור של 80 לירות לשנה לדונם משטח מקום החניה.

(ה) ראש המועצה רשאי לפטור מבקש רשיון מתשלום האגרה, כולה או מקצתה.

(ו) רשיון לנהל מקום חניה פרטי ברחוב יינתן רק בהסכמת המפקח על התעבורה ולאחר התייעצות עם מפקד המשטרה.

איסור חניה
5. (א) לא יעמיד אדם ולא יחנה רכב ברחוב במקום שהחניה נאסרה על ידי ראש המועצה לפי סעיף 2, והאיסור מסומן בהתאם להודעת התעבורה (קביעת תמרורים), תשכ"א—1961⁴ (להלן — ההודעה), על ידי תמרור, אלא לזמן הדרוש להעלאת נוסעים או להורדתם, או לטעינה או לפריקה מיידית ובלתי פוסקת.

(ב) לא יעמיד אדם ולא יחנה רכב במקום חניה, אלא —

(1) אם הרכב שייך לאחד הסוגים שחנייתם שם הותרה על ידי ראש המועצה;

(2) בתוך אחד מהשטחים המסומנים בקווי צבע או באופן אחר — אם יש שטחים מסומנים כאלה;

(3) בזמן ובמשך התקופה שבהם הותרה החניה במקום;

(4) כשאין מקום החניה תפוס על ידי רכב במספר שנקבע כמותר לחניה בבית אחת.

רכב שנתקלקל
6. לא יעמיד אדם ברחוב רכב שנתקלקל קלוקל המונע המשכת הנסיעה, אלא סמוך, ככל האפשר, לשפה הימנית של צד הרחוב המיועד לתנועת רכב ואלא לשם תיקונים הכרחיים להמשכת הנסיעה שיש לעשותם בו במקום או עד שיועבר הרכב למקום תיקונו, ובלבד שהרכב יתוקן או יועבר ללא דיחוי.

מוניות
7. (א) לא יחנה אדם מונית במקום חניה שנקבע כתחנת מוניות, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

⁴ ק"ת 1128, תשכ"א, עמ' 1528.

(ב) הרוצה בהיתר יגיש בקשה לראש המועצה, והוא רשאי לתת או לסרב לתת, לבטלו או להתלותו, וכן לקבוע בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.

(ג) היתר כאמור יהיה ערוך בטופס שייקבע על ידי ראש המועצה בהסכמת המפקח על התעבורה.

(ד) היתר כאמור יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו.

(ה) משהוחלט לתת היתר, ישלם המבקש למועצה, לפני קבלתו, אגרה בסך שש לירות לכל מונית שחנייתה מותרת לפי ההיתר; ניתן ההיתר לאחר 30 ביוני, תשלום מחצית האגרה בלבד.

(ו) נהג מונית שלגביה ניתן היתר כאמור, יחזיק את ההיתר במונית ויראהו לשוטר או לפקח על פי דרישתו.

(ז) לא יעמיד אדם ולא יחנה מונית ברחוב לזמן העולה על הדרוש להעלאת נוסעים או להורדתם, אלא —

(1) אם המונית מוזמנת על ידי נוסע ועומדת לרשותו והעמדתה או חנייתה היא לשם המתנה לאותו נוסע; או

(2) אם לא הוצעה הסעה במונית והיא מסומנת בשלט „לא פנוי“.

8. (א) לא יעמיד אדם אוטובוס ברחוב אלא במקום שנקבע כתחנת אוטובוסים המסומן על ידי תמרור כפי שנקבע בהודעה, הנושא עליו את מספרו של קו האוטובוס או הודעה שהתחנה מיועדת להורדת נוסעים בלבד.

אוטובוסים

(ב) לא יעמיד אדם אוטובוס במקום האמור לזמן העולה על הזמן הדרוש כדי להוריד או להעלות נוסעים. הוראה זו אינה חלה לגבי תחנה סופית.

(ג) לא יחנה אדם אוטובוס בתחנה סופית למעלה מהזמן הנקוב בתמרור וכל עוד היא תפוסה על ידי מספר האוטובוסים הנקוב בתמרור.

9. ראש המועצה יציין כל מקום חניה, וכן כל איסור, הגבלה או הסדר שנקבע לפי סעיף 2, על ידי תמרור מתאים שנקבע בהודעה.

תמרורים

10. (א) ראש המועצה רשאי לציין על גבי תמרור, או בלוח שייקבע סמוך לו, את מספרי הרישום וסימני הרישום של הרכב המותרים בעמידה במקום חניה מסויים.

ריתוק רכב
למקום חניה

(ב) ציין ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), לא יעמיד אדם ולא יחנה, באותו מקום חניה, רכב שמספר הרישום וסימן הרישום שלו אינם מצויינים כאמור.

11. (א) לא יעמיד אדם ולא יחנה רכב במקום חניה מוסדר אלא אם שילם אגרת הסדר בהתאם לשיעורי האגרה הנקובים בתוספת.

אגרת הסדר

(ב) השאיר אדם רכב במקום חניה מוסדר למעלה מהזמן שעבורו שילם ובתוך התקופה המותרת לחניה באותו מקום, לא יוציאו משם אלא לאחר ששילם אגרה נוספת בעד זמן החניה הנוסף.

(ג) סודרה החניה על ידי סדרן, תשולם האגרה לידי תמורת תו או תווים, או באופן אחר שייקבע על ידי ראש המועצה.

(ד) סודרה החניה באמצעות מכשירים מיכניים, תוכנס האגרה למכשיר המיכני במטבע או בתווית מתכת מיוחדת. בהתאם להוראות השימוש שיצוינו על גבי המכשירים.

טיפול במכשיר
במקום חניה
מוסדר

12. לא יקלקל אדם מכשיר מיכני שהועמד במקום חניה מוסדר ולא יטפל בו שלא בהתאם למטרתו.

סמכויות פקח

13. (א) פקח רשאי בכל עת להיכנס לכל מקום חניה מוסדר או מקום חניה פרטי כדי לברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

עונשין

14. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות.

השם

15. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לשבי-ציון (העמדת רכב וחנייתו)”, תשכ”ט—1969.

תוספת

(סעיף 11 (א))

אגרת הסדר

שיעורי אגרת הסדר — ליום, לכל פרק זמן משעה 5.00 עד 23.00

סוג הרכב	לירות
אוטובוס	5
משאית	3
גיפ, טנדר, מכונית פרטית, טרקטור עם גרר	1.50
קטנוע, אופנוע, טרקטור ללא גרר	0.50

הנס בלוד

ראש המועצה המקומית שבי-ציון

נתאשר.

כ”ג בתמוז תשכ”ט (9 ביולי 1969)
(חמ 856453)

אני מסכים.

משה כרמל
שר התחבורה

חיים משה שפירא
שר הפנים

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).